

b) Superar, á entrada en vigor da presente lei, a cota de comercialización ou utilización por conta propia de 1,1,1-tricloroetano establecido para cada produtor no apartado 5 do artigo 4 do Regulamento (CE) 3093/1994, nunha cantidade inferior ó 10 por 100 do nivel calculado.

c) Supera-las cotas de comercialización ou utilización por conta propia de bromuro de metilo establecidos para cada produtor no apartado 6 do artigo 4 do Regulamento (CE) 3093/1994, nunha cantidade inferior ó 10 por 100 do nivel calculado.

d) Supera-las cotas de comercialización ou utilización por conta propia de hidroclo-rofluorocarburos establecidos para cada produtor o importador no apartado 8 do artigo 4 do Regulamento (CE) 3093/1994, nunha cantidade inferior ó 10 por 100 do nivel calculado.

e) Ocultar ou falsea-los datos das comunicacións ós que se refire o artigo 17 do Regulamento (CE) 3093/1994.

f) A negativa ó requirimento de efectua-la comunicación á que se refire o apartado anterior, en relación co artigo 17 do Regulamento (CE) 3093/1994.

g) Non recuperar cando sexa factible as substancias reguladas contidas nos aparellos e mediante as técnicas ás que se refire o artigo 14 do Regulamento (CE) 3093/1994.

h) Non toma-las medidas de prevención contra escapes de substancias reguladas ás que se refire o artigo 15 do Regulamento (CE) 3093/1994.

3. Constituirá infracción leve:

a) Non efectua-la comunicación ou non presenta-la copia á que se refire o artigo 17 do Regulamento (CE) 3093/1994, ou realízalas fóra dos prazos establecidos para iso.

b) Non cumpra-los requisitos mínimos esixidos de cualificación do persoal de mantemento, ós que se refiren os artigos 14 e 15 do Regulamento (CE) 3093/1994.

Artigo 3. Sancións.

1. As infraccións moi graves sancionaranse cunha multa de 50.000.001 a 200.000.000 de pesetas.

2. As infraccións graves sancionaranse cunha multa de 10.000.001 a 50.000.000 de pesetas.

3. As infraccións leves sancionaranse cunha multa de 1.000.000 a 10.000.000 de pesetas.

4. As infraccións moi graves poderán ser sancionadas adicionalmente coa clausura temporal ou definitiva, total ou parcial das instalacións, salvagardándose nestes casos, os dereitos dos traballadores de acordo co previsto na lexislación laboral.

5. O establecido anteriormente enténdese sen prexuízo das responsabilidades civís ou penais nas que puidese incorre-lo infractor.

Artigo 4. Potestade sancionadora.

1. Cando a potestade sancionadora lle corresponda á Administración xeral do Estado, será exercida por:

a) O Consello de Ministros, en sancións correspondentes ás infraccións de carácter moi grave.

b) O titular do Ministerio de Medio Ambiente, en sancións correspondentes ás infraccións de carácter grave.

c) O titular da Secretaría Xeral de Medio Ambiente do Ministerio de Medio Ambiente, en sancións correspondentes ás infraccións de carácter leve.

2. Nos supostos establecidos no apartado anterior, será competente para iniciar, se é o caso, os correspondentes procedementos sancionadores, o director xeral de Calidade Ambiental do Ministerio de Medio Ambiente.

Disposición derradeira primeira. *Fundamento constitucional.*

Esta lei dítase ó abeiro do establecido no artigo 149.1.10.^a e 23.ª da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Facultade de desenvolvemento.*

Facúltase o Goberno para dicta-las normas de desenvolvemento e aplicación desta lei.

O organismo competente establecerá os requisitos mínimos de cualificación do persoal de mantemento, os procedementos de recuperación e as medidas de prevención de escapes de substancias controladas, ós que se refiren os artigos 14 e 15 do Regulamento (CE) 3093/1994, e o apartado 2.b) do artigo 2 desta lei.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 3 de marzo de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5568 *LEI 5/1998, do 6 de marzo, de incorporación ó dereito español da Directiva 96/9/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 11 de marzo de 1996, sobre a protección xurídica das bases de datos. («BOE» 57, de 7-3-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que esta lei viren e entenderen. Que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

As diferencias de protección xurídica das bases de datos nas lexislacións dos Estados membros da Unión Europea inciden de forma directa e negativa na liberdade das persoas físicas e xurídicas de subministrar bens e prestar servizos no sector das bases de datos.

O risco de que as ditas diferencias, especialmente no sector das bases de datos de acceso en liña, se agudicen a medida que os Estados membros adopten novas disposicións nun ámbito que está cobrando unha dimensión cada vez máis internacional motivou que o Parlamento Europeo e o Consello, mediante a proposta inicial da Comisión, adoptasen a Directiva 96/9/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 11 de marzo de 1996, sobre a protección xurídica das bases de datos.

O obxecto da presente lei é o de incorporar ó dereito español a devandita directiva, co fin de cumprírmolo mandato comunitario asumido por España ó se incorporar á Comunidade Europea.

Razóns de eficacia e economía lexislativa xustifican que a dita incorporación se realice directamente no texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1996, do 12 de abril. Con

isto quere evitarse unha proliferación de textos diferentes e facilitarles ós destinatarios da norma o acceso e a utilización da normativa actual sobre propiedade intelectual.

A lei divídese en tres capítulos dedicados, respectivamente, ó dereito de autor, ó dereito «sui generis» e a outras disposicións. O texto está constituído en total por sete artigos, dúas disposicións derogatorias e unha disposición derradeira única.

O regular en capítulos separados os dereitos de autor e o «sui generis», séguese a estrutura da directiva obxecto de transposición. A dita separación é necesaria na medida en que existe unha neta distinción entre ámbolos dous tipos de protección.

Así, por unha parte, o dereito de autor recoñécese sobre a base de datos que pola selección ou disposición dos seus contidos constituía creación intelectual, sen prexuízo —se é o caso— dos dereitos que puidesen subsistir sobre os ditos contidos. Esíxese, xa que logo, ó igual que no resto das obras incluídas no libro I do texto refundido, o elemento da orixinalidade como requisito «sine qua non» para aplicala protección mediante os dereitos de autor. Esta protección a través dos dereitos de autor poderá aplicarse igualmente ós elementos necesarios para o funcionamento ou a consulta dalgúns bases de datos como o tesouro e os sistemas de indexación.

Polo que atinxe, en segundo lugar, ó denominado dereito «sui generis», que constituíe unha innovación na maior parte dos ordenamentos dos países comunitarios, a protección refírese a ámbitos distintos ós abrangidos polo dereito de autor, xa que a súa titularidade lle corresponde ó fabricante da base de datos, esixíndose determinados requisitos para que o dito dereito se poida reivindicar. En efecto, o obxecto do dito dereito «sui generis» é o de garanti-la protección dun investimento substancial, desde o punto de vista cuantitativo ou cualitativo, na obtención, verificación ou presentación do contido dunha base de datos. Esta protección aplícase con independencia de que a base de datos ou o seu contido estean protexidos polo dereito de autor, os dereitos recoñecidos nos títulos I a VII do Libro II do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, ou outros dereitos, e sen prexuízo deles.

Ó se segui-la técnica de inserción directa no texto refundido, a lei só incide naqueles aspectos que constitúen unha novidade e non se fai referencia a aqueles outros que suporían unha reiteración co citado texto refundido.

Deste xeito, respectouse a estrutura deseñada no título II do Libro I do texto refundido de 1996, que nos seus tres capítulos se refire respectivamente ó suxeito, obxecto e contido. Polo que atinxe ós artigos incluídos nestes capítulos non foi preciso introducir ningunha modificación nos que integran o capítulo I do dito título II, relativo ós suxeitos, por seren coincidentes neste punto os supostos da directiva obxecto de transposición e os do noso texto refundido.

Non sucede o mesmo respecto de certos artigos que fan referencia ó obxecto e contido da directiva. Neste caso, ó elabora-la lei de transposición introducíronse lixeiros retoques nos artigos correspondentes. Dada a amplitude da redacción destes artigos non sería imprescindible introducir reformas neles, sen embargo optouse por esta técnica para os efectos de facilita-la interpretación no referido ás bases de datos.

Así, en primeiro lugar, e polo que se refire ó artigo 1 da lei, dásele unha nova redacción ó artigo 12 do texto refundido dedicado para o obxecto.

Polo que respecta ós dereitos de explotación, regulados no capítulo III do título II do texto refundido, non foi preciso modifica-los artigos 18, dedicado ó dereito de reprodución, e 19, regulador do dereito de distribución.

Polo que atinxe ó primeiro deles, o artigo 18, os amplos termos do dito artigo amparan tanto a reprodución permanente da base de datos como a temporal ou provisional e calquera que sexa o medio ou a forma desta. No caso do artigo 19, o feito de que esta Directiva 96/9/CE sexa a quinta que, en materia de propiedade intelectual, se incorpora ó noso ordenamento xurídico, fixo innecesario modificalo, pois o sistema de esgotamento en caso de primeira venda no territorio da Unión Europea xa está incorporado no texto refundido. A cuestión do esgotamento deste dereito de distribución non se presenta, por outra banda, no caso de bases de datos en liña que entran no marco da prestación de servizos. Cada prestación en liña é un acto que requirirá autorización.

Non sucede o mesmo, sen embargo, no caso dos artigos 20 e 21 do texto de 1996. En concreto, o artigo 2 da lei dálle unha nova redacción á letra i) do apartado 2 do artigo 20 do texto refundido, á vez que engade unha nova letra j); o contido das devanditas letras procede do desdoblamento da letra i) do texto de 1996, referíndose, respectivamente, ó contido da base de datos —letra i)—, e á base de datos desta —letra j)—.

O dereito de transformación do artigo 21 do texto refundido, o artigo 3 da lei engádelle un parágrafo segundo ó seu número 1. A adición do termo «reordenación», procedente da Directiva 96/9/CE, no mesmo apartado en que se define o concepto de transformación, precisa, para o caso das bases de datos protexidas polo dereito de autor, o acto de modificación que, para este suposto concreto, quedará cuberto polo dito dereito; así mesmo, o seu número 2 foi aclarado acomodando a súa redacción á que se desprende do artigo 5.e) da directiva.

Finalmente, polo que atinxe ó dereito de autor, o artigo 4 da lei introduce modificacións no capítulo do texto refundido relativo ós límites.

Así mesmo, o artigo 4 da lei crea outros dous, o 40 bis e o 40 ter, o primeiro deles, non só para os efectos de incorpora-lo punto 3 do artigo 6 da directiva, senón, ademais, para os efectos de amplia-lo seu alcance no mesmo sentido có artigo 13 do Acordo sobre os Aspectos dos Dereitos de Propiedade Intelectual relacionados co Comercio (ADPIC) e o artigo 10 do recente Tratado da Organización Mundial da Propiedade Intelectual (OMPI) sobre Dereitos de Autor. Polo que atinxe ó artigo 40 ter, este ocúpase da salvagarda de aplicación doutras disposicións legais en relación coa protección das bases de datos recollida no libro I.

Non procede tampouco incorpora-lo artigo 12 da directiva, dedicado ás sancións, xa que o título I do Libro III do texto refundido regula amplamente as accións e procedementos.

O capítulo II da lei dedícase ó dereito «sui generis».

Dado que este dereito constituíe unha novidade no noso ordenamento xurídico, foi preciso crear un novo título VIII no Libro II do texto refundido da Lei de propiedade intelectual dedicado a esta materia, integrado por cinco artigos numerados do 133 ó 137, ámbolos dous inclusive, que se ocupan dos distintos aspectos da protección deste dereito.

Por outra banda, engádese un novo artigo 164 no Libro IV do texto refundido, para se ocupar dos beneficiarios da protección do dereito «sui generis».

O capítulo III da lei crea, mediante un único artigo, catro novas disposicións transitorias para incorpora-lo xogo dos prazos de aplicación do contido da Directiva 96/9/CE.

A razón da disposición derogatoria primeira desta lei reside en que a letra c) do número 3 do artigo 20 do texto refundido de 1996 transpuxo o artigo 4.2 da Lei 28/1995, do 11 de outubro, de incorporación da Directiva 93/83/CEE sobre o cable e satélite. O devandito artigo 4.2 introduciu indebidamente con carácter de permanencia un precepto que realmente se refería

a unha situación transitoria, que se recollía á súa vez na disposición transitoria única da precitada Lei 28/1995; en consecuencia, e por instancias da Comisión Europea, procédese á devandita derogación.

CAPÍTULO I

Dereito de autor

Artigo primeiro.

O artigo 12 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, terá a seguinte redacción:

«Artigo 12. *Coleccións. Bases de datos.*

1. Tamén son obxecto de propiedade intelectual, nos termos do Libro I da presente lei, as coleccións de obras alleas, de datos ou doutros elementos independentes como as antoloxías e as bases de datos que pola selección ou disposición dos seus contidos constitúan creacións intelectuais, sen prexuízo, se é o caso, dos dereitos que puidesen subsistir sobre os ditos contidos.

A protección recoñecida no presente artigo a estas coleccións refírese unicamente á súa estrutura en canto forma de expresión da selección ou disposición dos seus contidos, non sendo extensiva a estes.

2. Para os efectos da presente lei, e sen prexuízo do disposto no apartado anterior, considéranse bases de datos as coleccións de obras, de datos, ou doutros elementos independentes dispostos de maneira sistemática ou metódica e accesibles individualmente por medios electrónicos ou doutra forma.

3. A protección recoñecida ás bases de datos en virtude do presente artigo non se aplicará ós programas de ordenador utilizados na fabricación ou no funcionamento de bases de datos accesibles por medios electrónicos.»

Artigo segundo.

1. A letra i) do apartado 2 do artigo 20 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, terá a seguinte redacción:

«i) O acceso público en calquera forma ás obras incorporadas a unha base de datos, aínda que a dita base de datos non estea protexida polas disposicións do Libro I da presente lei.»

2. Engádeselle ó apartado 2 do artigo 20 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, o parágrafo da nova letra j) que terá como contido o seguinte:

«j) A realización de calquera dos actos anteriores, respecto dunha base de datos protexida polo Libro I da presente lei.»

Artigo terceiro.

O artigo 21 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, terá a seguinte redacción:

«Artigo 21. *Transformación.*

1. A transformación dunha obra comprende a súa tradución, adaptación e calquera outra modi-

ficación na súa forma da que se derive unha obra diferente.

Cando se trate dunha base de datos á que fai referencia o artigo 12 da presente lei considerárase tamén transformación, a súa reordenación.

2. Os dereitos de propiedade intelectual da obra resultado da transformación corresponderánlle ó autor desta última, sen prexuízo do dereito do autor da obra preexistente de autorizar, durante todo o prazo de protección dos seus dereitos sobre esta, a explotación deses resultados en calquera forma e en especial mediante a súa reprodución, distribución, comunicación pública ou nova transformación.»

Artigo cuarto.

1. O título III do Libro I do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, terá a seguinte denominación: «Duración, límites e salvagarda doutras disposicións legais».

2. Os artigos 31, 34 e 35 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, terán a seguinte redacción:

«Artigo 31. *Reprodución sen autorización.*

1. As obras xa divulgadas poderán reproducirse sen autorización do autor e sen prexuízo no pertinente, do disposto no artigo 34 desta lei, nos seguintes casos:

1.º Como consecuencia ou para constancia nun procedemento xudicial ou administrativo.

2.º Para uso privado do copista, sen prexuízo do disposto nos artigos 25 e 99.a) desta lei, e sempre que a copia non sexa obxecto de utilización colectiva nin lucrativa.

3.º Para uso privado de invidentes, sempre que a reprodución se efectúe mediante o sistema Braille ou outro procedemento específico e que as copias non sexan obxecto de utilización lucrativa.»

«Artigo 34. *Utilización de bases de datos polo usuario lexítimo e limitacións dos dereitos de explotación do titular dunha base de datos.*

1. O usuario lexítimo dunha base de datos protexida en virtude do artigo 12 desta lei ou de copias desta, poderá efectuar, sen a autorización do autor da base, tódolos actos que sexan necesarios para o acceso ó contido da base de datos e a súa normal utilización polo propio usuario, aínda que estean afectados por calquera dereito exclusivo dese autor. Na medida en que o usuario lexítimo estea autorizado a utilizar só unha parte da base de datos, esta disposición será aplicable unicamente á dita parte.

Calquera pacto en contrario ó establecido nesta disposición será nulo de pleno dereito.

2. Sen prexuízo do disposto no artigo 31, non se necesitará a autorización do autor dunha base de datos protexida en virtude do artigo 12 desta lei e que fose divulgada:

a) Cando tratándose dunha base de datos non electrónica se realice unha reprodución con fins privados.

b) Cando a utilización se realice con fins de ilustración do ensino ou de investigación científica

sempre que se leve a efecto na medida xustificada polo obxectivo non comercial que se persiga e indicando en calquera caso a súa fonte.

c) Cando se trate dunha utilización para fins de seguridade pública ou para os efectos dun procedemento administrativo ou xudicial.»

«Artigo 35. *Utilización das obras con ocasión de informacions de actualidade e das situadas en vías públicas.*

1. Calquera obra susceptible de ser vista ou oída con ocasión de informacions sobre acontecementos da actualidade pode ser reproducida, distribuída e comunicada publicamente, se ben só na medida que o xustifique a dita finalidade informativa.

2. As obras situadas permanentemente en parques, rúas, prazas ou outras vías públicas poden ser reproducidas, distribuídas e comunicadas libremente por medio de pinturas, debuxos, fotografías e procedementos audiovisuais.»

3. Engádeselle un artigo ó capítulo II do título III do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, que levará o número 40 bis e que terá a seguinte redacción:

«Artigo 40 bis. *Disposición común a tódalas do presente capítulo.*

Os artigos do presente capítulo non poderán interpretarse de maneira tal que permitan a súa aplicación de forma que causen un prexuízo inxustificable ós intereses lexítimos do autor ou que vaian en detrimento da explotación normal das obras a que se refiran.»

4. Engádeselle baixo a denominación: «Salvagarda de aplicación doutras disposicións legais», un capítulo III ó título III do Libro I do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril.

O capítulo mencionado no parágrafo anterior figurará integrado por un só artigo que levará o número 40 ter e que terá a seguinte redacción:

«Artigo 40 ter. *Salvagarda de aplicación doutras disposicións legais.*

O disposto nos artigos do presente Libro I, sobre a protección das bases de datos, entenderase sen prexuízo de calquera outras disposicións legais que afecten á estrutura ou ó contido de calquera desas bases, tales como as relativas a outros dereitos de propiedade intelectual, dereito "sui generis", sobre unha base de datos, dereito de propiedade industrial, dereito da competencia, dereito contractual, segredos, protección dos datos de carácter persoal, protección dos tesouros nacionais ou sobre o acceso ós documentos públicos.»

CAPÍTULO II

Dereito «sui generis»

Artigo quinto.

A denominación do actual Libro II do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, será a de:

«Dos outros dereitos de propiedade intelectual e da protección "sui generis" das bases de datos».

Artigo sexto.

1. O título VII do Libro II do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, terá a seguinte denominación: «Disposicións comúns ós outros dereitos de propiedade intelectual».

2. Os artigos 131 e 132 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, terán a seguinte redacción:

«Artigo 131. *Cláusula de salvagarda dos dereitos de autor.*

Os outros dereitos de propiedade intelectual recoñecidos neste Libro II entenderanse sen prexuízo dos que correspondan ós autores.

Artigo 132. *Aplicación subsidiaria de disposicións do Libro I.*

As disposicións contidas na sección 2.ª do capítulo III do título II e no capítulo II do título III, ámbolos dous do Libro I da presente lei, aplicaranse, con carácter subsidiario e non pertinente, ós outros dereitos de propiedade intelectual regulados no presente libro.»

3. Engádesse un novo título ó Libro II do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, que terá a seguinte denominación e contido:

«TÍTULO VIII

Dereito "sui generis" sobre as bases de datos

Artigo 133. *Obxecto de protección.*

1. O dereito "sui generis" sobre unha base de datos protexe o investimento substancial, avaliada cualitativa ou cuantitativamente, que realiza o seu fabricante xa sexa de medios financeiros, emprego de tempo, esforzo, enerxía ou outros de similar natureza, para a obtención, verificación ou presentación do seu contido.

Mediante o dereito ó que se refire o parágrafo anterior, o fabricante dunha base de datos, definida no artigo 12.2 do presente texto refundido da Lei de propiedade intelectual, pode prohibir a extracción e/ou reutilización da totalidade ou dunha parte substancial do contido desta, avaliada cualitativa ou cuantitativamente, sempre que a obtención, a verificación ou a presentación do dito contido representen un investimento substancial desde o punto de vista cuantitativo ou cualitativo. Este dereito poderá transferirse, cederse ou darse en licenza contractual.

2. Non obstante o disposto no parágrafo segundo do apartado anterior, non estarán autorizadas a extracción e/ou reutilización repetidas ou sistemáticas de partes non substanciais do contido dunha base de datos que supoñan actos contrarios a unha explotación normal da dita base ou que causen un prexuízo inxustificable ós intereses lexítimos do fabricante da base.

3. Para os efectos do presente título enténdese por:

a) Fabricante da base de datos, a persoa natural ou xurídica que toma a iniciativa e asume o risco de efectuar os investimentos substanciais orientadas á obtención, verificación ou presentación do seu contido.

b) Extracción, a transferencia permanente ou temporal da totalidade ou dunha parte substancial do contido dunha base de datos a outro soporte calquera que sexa o medio utilizado ou a forma en que se realice.

c) Reutilización, toda forma de posta a disposición do público da totalidade ou dunha parte substancial do contido da base mediante a distribución de copias en forma de venda ou outra transferencia da súa propiedade ou por aluguer, ou mediante transmisión en liña ou noutras formas. Á distribución de copias en forma de venda no ámbito da Unión Europea seralle de aplicación o disposto no apartado 2 do artigo 19 da presente lei.

4. O dereito recollido no parágrafo segundo do anterior apartado 1 aplicarase con independencia da posibilidade de que a dita base de datos ou o seu contido estea protexida polo dereito de autor ou por outros dereitos. A protección das bases de datos polo dereito recollido no parágrafo segundo do anterior apartado 1 entenderase sen prexuízo dos dereitos existentes sobre o seu contido.

Artigo 134. *Dereitos e obrigas do usuario lexítimo.*

1. O fabricante dunha base de datos, sexa cal for a forma en que fose posta a disposición do público, no poderá impedirlle ó usuario lexítimo da dita base extraer e/ou reutilizar partes non substanciais do seu contido, avaliadas de forma cualitativa ou cuantitativa, con independencia do fin ó que se destine.

Nos supostos en que o usuario lexítimo estea autorizado a extraer e/ou reutilizar só parte da base de datos, o disposto no parágrafo anterior aplicaráselle unicamente á dita parte.

2. O usuario lexítimo dunha base de datos, sexa cal for a forma en que fose posta ó dispor do público, non poderá efectuar os seguintes actos:

a) Os que sexan contrarios a unha explotación normal da dita base ou lesionen inxustificadamente os intereses lexítimos do fabricante da base.

b) Os que prexudiquen ó titular dun dereito de autor ou dun calquera dos dereitos recoñecidos nos títulos I a VI do Libro II da presente lei que afecten a obras ou prestacións contidas na dita base.

3. Calquera pacto en contrario ó establecido nesta disposición será nulo de pleno dereito.

Artigo 135. *Excepcións ó dereito "sui generis".*

1. O usuario lexítimo dunha base de datos, sexa cal for a forma en que esta fose posta ó dispor do público, poderá, sen autorización do fabricante da base, extraer e/ou reutilizar unha parte substancial do contido desta, nos seguintes casos:

a) Cando se trate dunha extracción para fins privados do contido dunha base de datos no electrónica.

b) Cando se trate dunha extracción con fins ilustrativos de ensino ou de investigación científica

na medida xustificada polo obxectivo non comercial que se persiga e sempre que se indique a fonte.

c) Cando se trate dunha extracción e/ou reutilización para fins de seguridade pública ou para os efectos dun procedemento administrativo ou xudicial.

2. As disposicións do apartado anterior non poderán interpretarse de maneira tal que permita a súa aplicación de xeito que cause un prexuízo inxustificado ós intereses lexítimos do titular do dereito ou que vaia en detrimento da explotación normal do obxecto protexido.

Artigo 136. *Prazo de protección.*

1. O dereito recollido no artigo 133 nacerá no mesmo momento en que se dea por finalizado o proceso de fabricación da base de datos, e expirará quince anos despois do 1 de xaneiro do ano seguinte á data en que rematase o dito proceso.

2. Nos casos de bases de datos postas ó dispor do público antes da expiración do período previsto no apartado anterior, o prazo de protección expirará ós quince anos, contados desde o 1 de xaneiro seguinte á data en que a base de datos fose posta ó dispor do público por primeira vez.

3. Calquera modificación substancial, avaliada de forma cuantitativa ou cualitativa do contido dunha base de datos e, en particular, calquera modificación substancial que resulte da acumulación de adicións, supresións ou cambios sucesivos que conduzan a considerar que se trata dun novo investimento substancial, avaliada desde un punto de vista cuantitativo ou cualitativo, permitirá atribuírle á base resultante do dito investimento un prazo de protección propio.

Artigo 137. *Salvagarda de aplicación doutras disposicións.*

O disposto no presente título entenderase sen prexuízo de calquera outras disposicións legais que afecten á estrutura ou ó contido dunha base de datos tales como as relativas ó dereito de autor ou outros dereitos de propiedade intelectual, ó dereito de propiedade industrial, dereito da competencia, dereito contractual, segredos, protección dos datos de carácter persoal, protección dos tesouros nacionais ou sobre o acceso ós documentos públicos.»

4. Como consecuencia do establecido no apartado anterior, os artigos 133 a 158, ámbolos dous inclusive, do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, irán numerados do 138 ó 163 inclusive.

Así mesmo, nos artigos que a seguir se enumeran introdúcense as seguintes modificacións:

Artigo 20.4, f):

Onde di: «artigo 153», debe dicir: «artigo 158».

Artigo 25:

Número 10: onde di: «artigo 154», debe dicir: «artigo 159».

Número 20: onde di: «artigo 137», debe dicir: «artigo 142».

Número 23: onde di: «artigo 149», debe dicir: «artigo 154».

Artigo 103:

Onde di: «artigo 137.3.^a, parágrafo segundo», debe dicir: «artigo 142.3.^a, parágrafo segundo».

Onde di: «artigo 136.3», debe dicir: «artigo 141.3».
Onde di: «artigo 134.2», debe dicir: «artigo 139.2».

Artigo 138:

Onde di: «artigo 134», debe dicir: «artigo 139».
Onde di: «artigo 135», debe dicir: «artigo 140».
Onde di: «artigo 136», debe dicir: «artigo 141».

Artigo 143:

Onde di: «artigo 136», debe dicir: «artigo 141».
Onde di: «artigo 137», debe dicir: «artigo 142».

Artigo 159:

Número 1: onde di: «artigo 143», debe dicir: «artigo 148»; onde di: «artigo 144», debe dicir: «artigo 149».
Número 3: onde di: «artigo 151», debe dicir: «artigo 156».

5. Engádeselle un novo artigo ó Libro IV do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1996, do 12 de abril, coa seguinte numeración, rótulo e contido:

«Artigo 164. *Beneficiarios da protección do dereito "sui generis"*.

1. O dereito recollido no artigo 133 aplicaráselle ás bases de datos con fabricantes ou habente dereitos sexan nacionais dun Estado membro ou teñan a súa residencia habitual no territorio da Unión Europea.

2. O apartado 1 do presente artigo aplicarase tamén ás sociedades e empresas constituídas conxuntamente a lexislación dun Estado membro e que teñan a súa sede oficial, administración central ou centro principal de actividades na Unión Europea; non obstante, se a sociedade ou empresa ten no mencionado territorio unicamente o seu domicilio social, as súas operacións deberán estar vinculadas de forma efectiva e continua coa economía dun Estado membro.»

CAPÍTULO III

Outras disposicións

Artigo sétimo.

Engádense catro disposicións transitorias ó texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1996, do 12 de abril, coa seguinte numeración, rótulo e contido:

«Disposición transitoria décimo quinta. *Aplicación da protección prevista no Libro I, ás bases de datos finalizadas antes do 1 de xaneiro de 1998.*

A protección prevista na presente lei, no que concerne ó dereito de autor, aplicarase tamén ás bases de datos finalizadas antes do 1 de xaneiro de 1998, sempre que cumpran na mencionada data os requisitos esixidos por esta lei, verbo da protección de bases de datos polo dereito de autor.

Disposición transitoria décimo sexta. *Aplicación da protección prevista no Libro II, no relativo ó dereito "sui generis" ás bases de datos finalizadas dentro dos quince anos anteriores ó 1 de xaneiro de 1998.*

1. A protección prevista no artigo 133 da presente lei, no que atinxe ó dereito "sui generis",

aplicaráselle igualmente ás bases de datos acabadas de fabricar durante os quince anos precedentes ó 1 de xaneiro de 1998 sempre que cumpran na dita data os requisitos esixidos no artigo 133 da presente lei.

2. O prazo dos quince anos de protección sobre as bases de datos ás que se refire o apartado anterior contarase a partir do 1 de xaneiro de 1998.

Disposición transitoria décimo sétima. *Actos concluídos e dereitos adquiridos antes do 1 de xaneiro de 1998 en relación coa protección das bases de datos.*

A protección prevista nas disposicións transitorias décimo quinta e décimo sexta entenderase sen prexuízo dos actos concluídos e dos dereitos adquiridos antes do 1 de xaneiro de 1998.

Disposición transitoria décimo oitava. *Aplicación ás bases de datos finalizadas entre o 1 de xaneiro e o 1 de abril de 1998 da protección prevista no Libro I e no Libro II, verbo do dereito "sui generis"*.

A protección prevista na presente lei no que atinxe ó dereito de autor, así como a establecida no seu artigo 133, respecto do dereito "sui generis" aplicarase así mesmo ás bases de datos finalizadas durante o período comprendido entre o 1 de xaneiro e o 1 de abril de 1998.»

Disposición derogatoria primeira. *Derogación da letra c) do apartado 3 do artigo 20 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1996, do 12 de abril.*

Queda derogada a letra c) do apartado 3 do artigo 20 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1996, do 12 de abril.

Disposición derogatoria segunda. *Alcance da derogación normativa.*

Quedan derogadas tódalas disposicións de igual ou inferior rango que se opoñan ó establecido na presente lei.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día 1 de abril de 1998.

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 6 de marzo de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8788 LEI 6/1998, do 13 de abril, sobre réxime do solo e valoracións. («BOE» 89, de 14-4-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen.
Que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.